

Norsk Pensjonistforbund

Trygghet og samhold
mellom generasjonene

FINANSDEPARTEMENTET
POSTBOKS 8008 DEP
0030 OSLO

Ref.:LT/HON 2009/4495

OSLO, 22.09.2009

Deres ref. 07/5356 J AFO

HØRING – NOU 2009: 10. FORDELINGSUTVALGET -TILTAK SOM KAN VÆRE SÆRLIG GUNSTIGE M.H.T. Å BEDRE INNTEKTSFORDELINGEN.

Sendes også elektronisk til postmottak@fin.dep.no

Norsk Pensjonistforbund har over 180.000 medlemmer fordelt over hele landet i 19 fylkesforeninger og vel 900 lokale foreninger/lag. I tallet inngår vel 80.000 medlemmer ved kollektivt medlemskap fra bl.a. Fagforbundet og Postens Pensjonistforbund. Norsk Pensjonistforbund er videre sekretariat for felles uttalelser fra Samarbeidsutvalget mellom Norsk Pensjonistforbund og pensjonistorganisasjonene i offentlig sektor (SAKO). Disse er: Jernbanepensjonistenes forbund, Politiets Pensjonistforbund, Statens Vegvesens Pensjonistforbund og Telepensjonistenes forbund. I våre felles møter deltar også representanter fra LO-Stat. Denne høringsuttalelse omfatter også disse.

Vi vil anføre følgende;

Pensjoner- skatte og avgifter.

Ved overgang fra lønnsinntekt til pensjon reduseres de fleste inntekter med nærmere 50 %. Selv om pensjonisters utgiftsprofil vanligvis ikke omfatter utgifter til etablering, utdanning og utgifter til barna m.v. er nedgangen i inntekt et følbart problem for mange og særlig de pensjonister som bare oppbærer minstepensjon eller lave tilleggspensjoner. For disse blir en allerede anstrengt økonomi ytterligere trang. Generelle målrettede tiltak for denne gruppen er påkrevd.

Det er flere bestemmelser i lov- og regelverk som diskriminerer pensjonister økonomisk og på andre måter. Pensjonistorganisasjonene har over en årrekke pekt på det uheldige ved at pensjonistektepar får redusert sin grunnpensjon med 15 %. De fleste av dagens pensjonister har betalt inn sin avgift/premie til pensjon i hele sitt yrkesliv. De stiller seg derfor uforstående til at Staten konfiskerer deler av deres opparbeidede pensjon ved at grunnpensjonene beskjæres utelukkende av den årsak at de er gift eller samboende. Fra Norsk Pensjonistforbund er det et prioritert krav at grunnpensjon utbetales med 100 % til alle pensjonister i folketrygden.

Ved beskatningen har **særfradraget** som gis pensjonister, stått uendret over flere år. For en rettferdig inntektsfordeling bør dette beløpet i det minste indeksreguleres. Særfradraget ble i sin tid innført som et fradrag for å imøtekomme eldres behov for å få dekket ekstraavgifter de får som følge av alder.

Et annet misforhold som er gjeldende er forskjellen i utmålingen av **minstefradrag** for yrkesaktive og pensjonister. Det var med undring pensjonistorganisasjonene var vitne til at samtlige partier på Stortinget gikk inn for en slik forskjell i utmålingen av minstefradraget. Etter hva vi senere har erfart var dette det pensjonistgenerasjonen måtte betale for ett av flere budsjettforlik i Stortinget. Vi betrakter dette forholdet som en skjevfordeling i pensjonistenes disfavør. Det vil være en gevinst for inntektsfordelingen at satsene for minstefradrag gjøres like for yrkesaktive og pensjonister.

Folketrygdpensjonene reguleres nå årlig pr. 1.mai med parallellitet mellom lønns- og pensjonsutviklingen og etter drøftinger/forhandlinger mellom pensjonistorganisasjonene, yrkesorganisasjonene og Staten. For organisasjonene har dette vært en tilfredsstillende ordning med troverdighet. Ved innføring av ny folketrygd fra 2011 skal det imidlertid innføres et nytt prinsipp som innebærer årlig regulering av inntektspensjonen med lønnsutviklingen fratrukket 0,75%. Ordningen vil over et antall år føre til at et stadig høyere antall pensjonister vil bli tilnærmet minstepensjonister. Vi forutsetter at dette ikke var Stortingets forutsetning da loven ble vedtatt og at forholdet blir ordnet senest ved neste revisjon av lovteksten. Dagens satser for minstepensjon er kr. 143.568,- for enslige og kr. 265.272,- for ektepar, en heller beskjeden inntekt.

Bostøtte:

Selv om Regjeringen over de senere årene har lagt vekt på å få til en gunstig utvikling av Husbankens bostøtteordning er det en kjensgjerning at grupper med behov for slik støtte faller utenfor ordningen. Det gjelder i særlig grad pensjonister med høye bostøtte og pensjon like over inntektsgrensen for å få tilskudd. I lys av ønsket om en mere rettferdig inntektsutvikling er det naturlig å vurdere disse grupperes behov for en bedre og mer treffsikker ordning

Pleie, omsorg og sykehussektoren.

Pensjonistorganisasjonene har over lang tid næret bekymring for de lavt prioriterte tilbudene til syke- og pleietrengende eldre. Selv om det har vært gitt prioritet ved diverse tilleggsbevilgninger til sektoren mener vi å kunne konstatere at bevilgningene i altfor stor grad har gått til lønnsøkninger og andre goder til de tilsatte i sektoren. Slike utgifter bør etter vår oppfatning ikke tas fra styrkingstiltak målrettet for pasientgruppen.

Tilbudet i sykehus til eldre pasienter med flere diagnoser (de såkalte geriatriiske tilfeller) ligger svært ofte langt tilbake å ønske. Sykehus som ikke har egne geriatriiske avdelinger legger pasientene inn på de såkalte "ordinære" avdelinger som ikke har ekspertise til å se sykdomspanoramaet hos de eldre pasientene. Derved får vi de såkalte "svingdørspasientene" for hvem hver flytting blir en stadig større belastning. Vi er derfor tilfreds med initiativet som er tatt mht. å få bedret disse forholdene ved styrket geriatri sykehusene og bedre samhandling mellom 1. og 2. linjetjenesten samt styrket geriatriisk legetjeneste ved sykehjemsleger og turnuskandidater til sykehjemmene. I en inntektspolitisk sammenheng – som også må omfatte øremerkede økonomiske tilskudd til kommunene - er dette viktig for at de svakeste av våre eldre kan få en verdig siste fase i sine liv.

I den kommunale omsorg er det behov for flere plasser i sykehjem. Vi erkjenner den feilaktige satsing på omsorgsboliger foran sykehjem. Denne satsing har for mange resultert i ekstra belastning ved å bo i en "omsorgsbolig uten omsorg" – ofte med andre pleie- og omsorgstrengende og pasienter fra psykiatrien som naboer. Vi får stadig meldinger fra våre medlemmer rundt om i landet at dette er et problem som særlig forsterkes i helgene når hjemmehjelpstilbudet av økonomiske årsaker er satt på sparebluss i kommunene

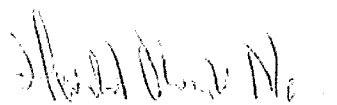
Til sist, men ikke minst nevner vi behovet for utvikling av ordninger med flere fagutdannede personer til det kommunale tjenesteapparatet. Det dreier seg om flere plasser i utdanningssystemet på alle nivå – men ikke minst om tilbud om påfyll ved etterutdanning, m.v. En styrking som nevnt vil gi nødvendig prestisje til jobbene i så vel de hjemmebaserte tjenestene som i sykehjemmene. Partene i arbeidslivet har et ansvar for å fremme en solidarisk lønnspolitikk innenfor inntektsfordelingen. Uten å ville gå organisasjonene i næringen vil vi ikke unnlate å peke på at en sterkere bevissthet knyttet til lønns- og arbeidslivspolitikken vil være sterke og trygge goder for ivaretagelse av våre eldre pleie- og omsorgstrengende

Med vennlig hilsen

NORSK PENSJONISTFORBUND

Liv Thun /s

2. nestleder

Harald O. Normann

Generalsekretær